

Role státu při metodické podpoře malého a středního podnikání v České republice

Iveta Brachtlová

Bakalářská práce
2010

Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně
Fakulta managementu a ekonomiky

Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně
Fakulta managementu a ekonomiky

Ústav financí a účetnictví
akademický rok: 2009/2010

ZADÁNÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE
(PROJEKTU, UMĚLECKÉHO DÍLA, UMĚLECKÉHO VÝKONU)

Jméno a příjmení: **Iveta BRACHTLOVÁ**
Osobní číslo: **M06157**
Studijní program: **B 6208 Ekonomika a management**
Studijní obor: **Management a ekonomika**

Téma práce: **Role státu při metodické podpoře malého
a středního podnikání v České republice**

Zásady pro vypracování:

Úvod

I. Teoretická část

- Na základě literární rešerše popište vztah veřejné správy a soukromého sektoru, vymezte roli státu v podpoře malého a středního podnikání.

II. Praktická část

- Popište systém metodické podpory malého a středního podnikání ze strany státu v České republice.
- Analyzujte formu a rozsah metodické podpory malého a středního podnikání ze strany státu podle vybraných ukazatelů.
- Zhodnoťte výsledky analýzy.

Závěr

Rozsah bakalářské práce: **cca 40 stran**
Rozsah příloh:
Forma zpracování bakalářské práce: **tištěná/elektronická**

Seznam odborné literatury:

- [1] HAMERNÍKOVÁ, B., KUBÁTOVÁ, K. Veřejné finance. 1. vyd. Praha: Eurolex Bohemia, 2000. 408 s. ISBN 80-902752-1-4.
- [2] HAMERNÍKOVÁ, B., MAAYTOVÁ, A. A KOL. Veřejné finance. 3 vyd. Praha: ASPI, 2007. 364 s. ISBN 978-80-7357-301-0.
- [3] PEKOVÁ, J. Veřejné finance, úvod do problematiky. 3. vyd. Praha: ASPI, 2005. 528 s. ISBN 80-7357-049-1.
- [4] TETŘEVOVÁ, L. Veřejná ekonomie. 1. vyd. Příbram: Profesional Publishing, 2008. 185 s. ISBN 978-80-86946-79-5.
- [5] VODÁČEK, L., VODÁČKOVÁ, O. Malé a střední podniky: konkurence a aliance v Evropské unii. 1. vyd. Praha: Management Press, 2004. 192 s. ISBN 80-7261-099-6.

Vedoucí bakalářské práce: **Ing. Eliška Pastuszková, Ph.D.**
Ústav financí a účetnictví
Datum zadání bakalářské práce: **6. dubna 2010**
Termín odevzdání bakalářské práce: **21. května 2010**

Ve Zlíně dne 6. dubna 2010

doc. Dr. Ing. Drahomíra Pavelková
děkanka

doc. Dr. Ing. Drahomíra Pavelková
ředitel ústavu

PROHLÁŠENÍ AUTORA BAKALÁŘSKÉ/DIPLOMOVÉ PRÁCE

Beru na vědomí, že

- odevzdáním diplomové/bakalářské práce souhlasím se zveřejněním své práce podle zákona č. 111/1998 Sb. o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších právních předpisů, bez ohledu na výsledek obhajoby ¹⁾;
- beru na vědomí, že diplomová/bakalářská práce bude uložena v elektronické podobě v univerzitním informačním systému dostupná k nahlédnutí;
- na moji diplomovou/bakalářskou práci se plně vztahuje zákon č. 121/2000 Sb. o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon) ve znění pozdějších právních předpisů, zejm. § 35 odst. 3 ²⁾;
- podle § 60 ³⁾ odst. 1 autorského zákona má UTB ve Zlíně právo na uzavření licenční smlouvy o užití školního díla v rozsahu § 12 odst. 4 autorského zákona;
- podle § 60 ³⁾ odst. 2 a 3 mohu užít své dílo – diplomovou/bakalářskou práci - nebo poskytnout licenci k jejímu využití jen s předchozím písemným souhlasem Univerzity Tomáše Bati ve Zlíně, která je oprávněna v takovém případě ode mne požadovat přiměřený příspěvek na úhradu nákladů, které byly Univerzitou Tomáše Bati ve Zlíně na vytvoření díla vynaloženy (až do jejich skutečné výše);
- pokud bylo k vypracování diplomové/bakalářské práce využito softwaru poskytnutého Univerzitou Tomáše Bati ve Zlíně nebo jinými subjekty pouze ke studijním a výzkumným účelům (tj. k nekomerčnímu využití), nelze výsledky diplomové/bakalářské práce využít ke komerčním účelům.

Ve Zlíně 21.5.2010

.....
Kradloun

1) zákon č. 111/1998 Sb. o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších právních předpisů, § 47b Zveřejňování závěrečných prací:

(1) Vysoká škola nevydělečně zveřejňuje disertační, diplomové, bakalářské a rigorózní práce, u kterých proběhla obhajoba, včetně posudků oponentů a výsledku obhajoby prostřednictvím databáze kvalifikačních prací, kterou spravuje. Způsob zveřejnění stanoví vnitřní předpis vysoké školy.

(2) Disertační, diplomové, bakalářské a rigorózní práce odevzdané uchazečem k obhajobě musí být též nejméně pět pracovních dnů před konáním obhajoby zveřejněny k nahlížení veřejnosti v místě určeném vnitřním předpisem vysoké školy nebo není-li tak určeno, v místě pracoviště vysoké školy, kde se má konat obhajoba práce. Každý si může ze zveřejněné práce pořizovat na své náklady výpisy, opisy nebo rozmnoženiny.

(3) Platí, že odevzdáním práce autor souhlasí se zveřejněním své práce podle tohoto zákona, bez ohledu na výsledek obhajoby.

2) zákon č. 121/2000 Sb. o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon) ve znění pozdějších právních předpisů, § 35 odst. 3:

(3) Do práva autorského také nezasahuje škola nebo školské či vzdělávací zařízení, užije-li nikoli za účelem přímého nebo nepřímého hospodářského nebo obchodního prospěchu k výuce nebo k vlastní potřebě dílo vytvořené žákem nebo studentem ke splnění školních nebo studijních povinností vyplývajících z jeho právního vztahu ke škole nebo školskému či vzdělávacímu zařízení (školní dílo).

3) zákon č. 121/2000 Sb. o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon) ve znění pozdějších právních předpisů, § 60 Školní dílo:

(1) Škola nebo školské či vzdělávací zařízení mají za obvyklých podmínek právo na uzavření licenční smlouvy o užití školního díla (§ 35 odst.

3). Odpírá-li autor takového díla udělit svolení bez vážného důvodu, mohou se tyto osoby domáhat nahrazení chybějícího projevu jeho vůle u soudu. Ustanovení § 35 odst. 3 zůstává nedotčeno.

(2) Není-li sjednáno jinak, může autor školního díla své dílo užít či poskytnout jinému licenci, není-li to v rozporu s oprávněnými zájmy školy nebo školského či vzdělávacího zařízení.

(3) Škola nebo školské či vzdělávací zařízení jsou oprávněny požadovat, aby jim autor školního díla z výdělku jím dosaženého v souvislosti s užitím díla či poskytnutím licence podle odstavce 2 přiměřeně přispěl na úhradu nákladů, které na vytvoření díla vynaložily, a to podle okolností až do jejich skutečné výše; přitom se přihlídí k výši výdělku dosaženého školou nebo školským či vzdělávacím zařízením z užití školního díla podle odstavce 1.

ABSTRAKT

Téma této bakalářské práce je Role státu při metodické podpoře malého a středního podnikání v České republice. Práce je rozdělena na teoretickou a praktickou. Teoretická část je věnována definování MSP, jejich výhodám a nevýhodám, rozebírá vztah veřejného a soukromého sektoru a státní správu. Praktická část popisuje metodickou podporu MSP ze strany státu v ČR a analyzuje formu a rozsah metodické podpory. Cílem této práce je zhodnotit do jaké míry stát metodickou podporou pomáhá malým a středním podnikům.

Klíčová slova: malý a střední podnik, veřejná správa, státní správa, ministerstvo

ABSTRACT

The topic of this Bachelor thesis is The role of state with methodical support of small and medium-sized enterprise in the Czech republic. The thesis is divided in theoretical and practical part. The teoretical part deals with definition of SME, its advantages and disadvantages. It analyses relation between public and private sector and state administration. The practical part describes methodical support SME by state and it analyses the form and range of methodical support. The goal of this paper work is to asses how state helps SME with methodical support .

Keywords: small and medium sized enterprises, public service, state administration, ministry

Děkuji paní Ing. Elišce Pastuszkové, Ph.D. za pomoc při zpracování bakalářské práce.

Prohlašuji, že odevzdaná verze bakalářské/diplomové práce a verze elektronická nahraná do IS/STAG jsou totožné.

OBSAH

ÚVOD	10
I TEORETICKÁ ČÁST	11
1 POJEM MALÉHO A STŘEDNÍHO PODNIKU	12
1.1 PODPORA MALÝCH A STŘEDNÍCH PODNIKŮ.....	13
1.2 VÝHODY A NEVÝHODY MALÝCH A STŘEDNÍCH PODNIKŮ	14
1.2.1 Výhody.....	14
1.2.2 Nevýhody	15
2 VZTAH VEŘEJNÉHO A SOUKROMÉHO SEKTORU	17
2.1 VYMEZENÍ POJMU VEŘEJNÝ SEKTOR	17
2.2 ČLENĚNÍ VEŘEJNÉHO SEKTORU	18
2.3 INTERAKCE MEZI VEŘEJNÝM A SOUKROMÝM SEKTOREM	18
3 ROLE VEŘEJNÉ SPRÁVY V NÁRODNÍM HOSPODÁŘSTVÍ	20
3.1 ČINNOST VEŘEJNÉ SPRÁVY	22
3.2 STÁTNÍ SPRÁVA.....	23
3.3 PODNIKATELSKÝ SEKTOR A STÁTNÍ ZÁSAHY	25
II PRAKTICKÁ ČÁST	27
4 ANALÝZA FORMY A ROZSAHU METODICKÉ PODPORY MALÉHO A STŘEDNÍHO PODNIKÁNÍ ZE STRANY STÁTU PODLE VYBRANÝCH UKAZATELŮ	28
4.1 ANALÝZA PODLE ZPŮSOBU PODPORY	28
4.1.1 Ministerstvo průmyslu a obchodu.....	28
4.1.2 Ministerstvo pro místní rozvoj.....	29
4.1.3 CzechTrade.....	29
4.1.4 Hospodářská komora	30
4.1.5 InMP	31
4.1.6 Asociace pro poradenství	32
4.1.7 Národní registr poradců	32
4.1.8 Regionální poradenská a informační centra	32
4.1.9 Asistenční centrum Brno pro podporu podnikání žen.....	33
4.1.10 Asistenční centrum pro podporu podnikání žen ve Zlíně	34
4.1.11 Český institut pro franchising	34
4.1.12 Fondy evropské unie	35
4.1.13 Českomoravská záruční a rozvojová banka.....	36
4.1.14 Shrnutí analýzy podle způsobu podpory	36
4.2 ANALÝZA PODLE OBLASTI PODPORY	37
4.2.1 Koncepte poradenského systému Ministerstva zemědělství na léta 2009 – 2013	37
4.2.2 CzechInvest	38
4.2.3 CzechTourism.....	39

4.2.4	Státní veterinární správa.....	39
4.2.5	Státní veterinární ústav.....	40
4.2.6	Komora veterinárních lékařů	40
4.2.7	Shrnutí analýzy podle oblasti podpory	40
5	ZHODNOCENÍ ANALÝZY A DOPORUČENÍ	41
	ZÁVĚR	42
	SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY	43
	SEZNAM POUŽITÝCH SYMBOLŮ A ZKRATEK.....	47
	SEZNAM TABULEK	48
	SEZNAM SCHÉMÁT.....	49

ÚVOD

Pro zpracování své bakalářské práce jsem si zvolila téma Role státu při metodické podpoře malého a středního podnikání v České republice, protože tyto podniky hrají v České republice stále větší roli a zajímalo mě, jak stát tyto podniky podporuje.

V úvodu mé bakalářské práce se věnuji malým a středním podnikům, jejich rozdělením, výhodám a nevýhodám. Dále se věnuji vztahem soukromého a veřejného sektoru, kde detailněji rozeberu veřejný sektor. Rozeberu jak se veřejný sektor člení. Dále zjistím jakou roli hraje veřejná správa v národním hospodářství a jakou má činnost. Také se budu věnovat státní správě a tím jak státní správa zasahuje do podnikatelského sektoru.

V praktické části rozeberu metodickou podporu a popíši systém, jakým je metodická podpora členěna. Poté analyzuji formu a rozsah metodické podpory ze strany státu. Vymezím si ukazatele, kterými budu práci analyzovat. Detailněji rozeberu jednotlivé státní instituce, které metodickou podporu malým a středním podnikům nabízí.

V závěru práce zhodnotím výsledky analýzy a uvedu, jak moc stát pomáhá v metodické podpoře malým a středním podnikům. Zhodnotím, který sektor je pomocí státu nejvíce podporován a kde podpora schází.

I. TEORETICKÁ ČÁST

1 POJEM MALÉHO A STŘEDNÍHO PODNIKU

V první řadě je nutno poukázat na pojem podnik. Tento pojem je definován v evropském právu a z něho je pro účely definice převzat do českého právního řádu. „Podnikem se rozumí nejen podnikatel podle českého obchodního práva, ale také jakákoliv jednotka, vyvíjející hospodářskou činnost, bez ohledu na její právní formu a subjektivitu a způsob financování.“ [7]

Samotné vymezení malých a středních podniků pro přidělení dotací vychází ze čtyř kritérií, kterými jsou [7]:

- Stanovený maximální počet zaměstnanců podniku.
- Velikost obratu podniku. Alternativně se použije výše aktiv podniku, pokud jde o podnikatele vedoucí jednoduché účetnictví.
- Nezávislost podniku. Nezávislost je podmínka mnohdy opomíjená, přesto velmi významná a mnohdy rozhodující.
- Podmínka časová. Podnik musí mít pro účely přidělení dotace status MSP minimálně dvě účetní období po sobě. [7]

Podle těchto kritérií je podnik zařazen do kategorie mikropodniků (drobných podniků), malých podniků anebo středních podniků. [7]

Do kategorie středních podniků patří takový podnik, který zaměstnává méně než 250 osob a vykazuje roční obrat do 50 milionu EUR, případně celkovou roční sumu nepřesahující 43 milionu EUR. [6]

Kategorii malých podniků tvoří organizační jednotky, které mají méně než 50 zaměstnaných osob. Zároveň jejich roční obrat a/nebo celková bilanční hodnota majetku nepřesahuje 10 milionů EUR. [5]

Mikropodnikem (drobným podnikem) je podnik, který zaměstnává méně než 10 osob a jehož roční obrat nebo bilanční suma roční rozvahy nepřesahuje 2 miliony Euro. [7]

Tab. 1 Kritéria pro zařazení podniků do MSP

Kategorie	Počet zaměstnanců(max.)	Max. obrat (suma rozvahy) v mil. €
Mikropodnik	10	2(2)
Malý podnik	50	10(10)
Střední podnik	250	50(43)

Zdroj: [7], vlastní zpracování

Podnik nemůže být pokládán za MSP, jestliže 25 nebo více procent kapitálu nebo hlasovacích práv je přímo nebo nepřímo ovládáno, společně či jednotlivě, jedním či více veřejnými orgány. [6]

Při výpočtech, rozhodných pro stanovení kategorie podniku, se používají údaje týkající se posledního schváleného účetního období, vypočtené za období jednoho roku. Ty jsou brány v potaz až od data uzavření účtu. Částka výše obratu je vypočítána bez daně z přidané hodnoty a bez dalších nepřímých daní. Pokud dojde k překročení limitů, neznamená to automatickou ztrátu statutu malého nebo středního podniku. K tomu dojde až poté, co tyto limity přesáhnou dvě po sobě jdoucí účetní období. [6]

Počet zaměstnanců odpovídá počtu osob, které byly v daném podniku nebo jeho jménem zaměstnány na plný pracovní úvazek po celý sledovaný rok. Práce osob, jež nepracovaly po celý rok, práce osob, které pracovaly na částečný úvazek bez ohledu na jeho délku a práce sezónních pracovníků jsou započítány jako zlomky ročních pracovních jednotek. [6]

Aby nebyly dohady o tom, kdo se započítává do zaměstnanců, stanoví EU následující pozitivní výčet [6]:

- a. běžní zaměstnanci (zaměstnání na základě pracovní smlouvy nebo dohody o pracovní činnosti nebo o provedení práce);
- b. vlastníci, kteří jsou zaměstnání např. jako vedoucí pracovníci;
- c. společníci zapojení do běžné činnosti podniku, kteří využívají finančních výhod plynoucích z fungování podniku. [6]

1.1 Podpora malých a středních podniků

Malé a střední podniky mají v současné ekonomice zásadní význam. Působí jako významní zaměstnavatelé, nositelé regionálního rozvoje (a tudíž i rozvoje celého národního hospodář-

ství) a zároveň tvoří nezanedbatelný sociální pilíř. Malé a střední podniky představují 99 % všech evropských podniků a tvoří přibližně 66 % pracovních míst v soukromém sektoru. Díky tomu jsou hnací silou rozvoje, ekonomického růstu, inovací a konkurenceschopnosti. Lisabonská strategie je řadí mezi základní pilíře evropské ekonomiky, pomocí nichž má být dosaženo vytyčených cílů EU. Z tohoto důvodu je sektoru MSP věnována zvýšená pozornost, a to v kontextu vytváření pozitivního ekonomického prostředí (a v něm i různých formách veřejné podpory). [6]

O důležitosti malých a středních podniků a jejich podpory i v ČR svědčí i značná aktivita Ministerstva průmyslu a obchodu ČR, které každoročně sleduje situaci MSP a vytvořilo a pravidelně aktualizuje Koncepti podpory MSP. Z této koncepce vyplývá, že období let 2007-2013 nabídne České republice příležitost, která se nejspíš už nebude v podobném rozsahu opakovat. Touto příležitostí je možnost získat značný objem finančních prostředků ze strukturálních fondů EU. Jestliže budou tyto prostředky efektivně využity k dalšímu posílení infrastruktury podporující podnikání a budou investovány do nástrojů vytvářejících základ pro dlouhodobě udržitelný systém přímých podpor pro podnikatele, jsou schopny pozitivně ovlivnit vývoj sektoru malých a středních podniků i po roce 2013. [6]

1.2 Výhody a nevýhody malých a středních podniků

MSP mají hodně výhod, vyplývajících z jejich velikosti, ale jejich velikost je zároveň pro ně v mnohém nevýhodou. [6]

1.2.1 Výhody

Za podstatnou výhodu, která má charakter konkurenční výhody, patří bezesporu flexibilita MSP (je dána právě tím, že jde o podniky malé nebo střední). Tyto podniky totiž mohou reagovat mnohem pružněji na změny v tržních strukturách a mechanismech než velké podniky či zahraniční korporace. [6]

Přínosem také může být blízkost podniku (resp. jeho managementu) k zákazníkům, dodavatelům a dalším subjektům v okolí (např. veřejné správě). Tyto vztahy jsou určitě pevnější a odolnější vůči různým problémovým situacím, např. v platební morálce. [6]

Také se zde ztrácí anonymita a pracovníci více pocítují důležitost svých pracovních výkonů. [6]

Další výhodou je jednoduchost řízení a přehlednosti organizační struktury těchto podniků, která může vést k efektivnějšímu řízení. [6]

Mezi další výhody malých a středních podniků patří [8]:

- jednoduchá organizační struktura – přináší nižší náklady na řízení firmy a nižší míru byrokracie,
- flexibilita – malé a střední podniky mohou rychleji a citlivěji reagovat na změny než velké korporace – s tím souvisí i větší pružnost a schopnost improvizace,
- menší náročnost na energii a suroviny – např. administrativní zátěž u malých podniků je menší než u velkých,
- snáze hledají drobné mezery na trzích a lépe se uplatňují na lokálních trzích, neboť mohou individuálně řešit potřeby zákazníků,
- finanční náročnost na 1 pracovní místo je nižší než ve velké společnosti,
- jsou nositeli velkého počtu inovací, i když nižšího řádu,
- osobní a přímý kontakt majitele firmy s ostatními zaměstnanci a možnost udržování osobního kontaktu se zákazníky,
- založení firmy nebývá kapitálově náročné. [8]

1.2.2 Nevýhody

MSP jsou omezeny zejména personálně, tj. mají omezený počet kvalifikovaných pracovníků. Z toho plyne, že zejména střední a top manažeři musí zvládat několik okruhů činnosti, což může způsobovat v praxi nemalé problémy. Jako příklad lze uvést ředitele, který řídí podnik po stránce finanční, obchodní i výrobní. [6]

Některé MSP navíc soustředí pozornost především na své aktuální obchody, místo aby strategicky plánovaly své budoucí aktivity. Využívání sofistikovanějších metod (např. v oblasti řízení nákladů) má o mnoho menší význam pro MSP v porovnání s podniky velkými. To si uvědomují i výzkumníci a konzultační firmy, u kterých MSP často zůstávají na okraji zájmu. [6]

Významnou nevýhodou MSP jsou i problémy s financováním, projevuje se zde obtížnější přístup k finančním zdrojům (zejména bankovním úvěrům, kdy chybí majetek jako záruka).

Nejde však jen o úvěry a půjčky, ale i o limity v oblasti žádostí o finanční podporu z veřejných rozpočtů či strukturálních fondů EU. [6]

Další nevýhody malých a středních podniků jsou[8]:

- horší přístup k cizímu kapitálu než mají velké společnosti,
- nemohou se zúčastnit podnikání, kde jsou zapotřebí velké investice,
- často mají slabší pozici ve veřejných soutěžích o státní zakázky,
- nemohou si dovolit zaměstnávat špičkové odborníky a vědce,
- často je ohrožují velké společnosti,
- časté legislativní změny kladou velké nároky na podnikatele,
- snadněji se mohou dostat do platební neschopnosti, když odběratelé včas neplatí,
- nízký tržní podíl,
- nižší stupeň technologického rozvoje,
- nižší dostupnost informací a poradenských služeb. [8]

2 VZTAH VEŘEJNÉHO A SOUKROMÉHO SEKTORU

2.1 Vymezení pojmu veřejný sektor

Ve smíšené ekonomice je veřejný sektor významnou částí národního hospodářství. Posláním veřejného sektoru v moderní společnosti je [3]:

- předcházet důsledkům selhání trhu a
- řešit důsledky selhání trhu v ekonomickém růstu a sociálním rozvoji. [3]

Úkolem veřejného sektoru je [3]:

- zajistit potřebné veřejné statky, na produkci veřejných statků efektivně alokovat finanční prostředky soustředěně v rozpočtové soustavě s pomocí přerozdělovacích procesů. Zatímco základní metodou zabezpečení efektivní alokace zdrojů v soukromém sektoru je cena, ve veřejném sektoru tomu tak není. Ve veřejném sektoru je trh vyloučen ze hry. Základní metodou dosažení efektivní alokace zdrojů ve veřejném sektoru je využití hlasovacích lístků. Většina věcných i finančních rozhodnutí je předmětem politických rozhodnutí. Zajistit efektivnost veřejného sektoru je proto jeden z největších problémů
- vytvářet podmínky pro fungování soukromého sektoru. Například veřejný sektor vytváří podmínky pro rozvoj soukromého sektoru budováním infrastruktury, právního systému apod. Zabezpečuje ochranu soukromého vlastnictví (např. služby policie, obrany, hasičů, fungujícího právní prostředí, ale i soudnictví apod.), která je nutná pro fungování privátního sektoru. [3]

Existence veřejného sektoru spolu se sektorem soukromým je vzájemně prospěšným soužitím ve smíšené ekonomice. Oba sektory, veřejný, který je zpravidla neziskový, i soukromý, který je většinou ziskový, se vzájemně podmiňují a doplňují. Selhává-li v zabezpečování statků jeden z nich, nastupuje druhý. Selhání soukromého sektoru vede k rozvoji veřejného sektoru. [3]

Na veřejný sektor je možno nahlížet jako na nedílnou součást každé moderní ekonomiky, založené na tržním principu. Tento sektor (ať už na centrální, nebo na regionální či místní úrovni) zahrnuje instituce a organizace zabývající se specifickými produkcemi a poskytová-

ním určitých statků nebo redistribucí. Charakteristickým rysem institucí a organizací veřejného sektoru je skutečnost, že jsou financovány buď částečně, nebo úplně z veřejných prostředků, a jsou napojeny na fiskální systém a na veřejnou rozpočtovou soustavu. [4]

Veřejný sektor představuje sektor netržní, kdy produkce tohoto sektoru není poskytována na trhu za ceny vzniklé střetem nabídky a poptávky, ale jsou zde aplikovány jiné mechanismy, přičemž cena statků je nulová, případně je stanovena v modifikované podobě, tj. ve formě uživatelského poplatku. O této ceně vlastně rozhodují zprostředkovaně všichni voliči ve volbách, a to tím, jaké zástupce si zvolí, v této souvislosti se pak hovoří o tom, že hlasy peněžní jsou nahrazeny hlasy voličů – obyvatel.[1]

Ve veřejném sektoru se rozhoduje veřejnou volbou, tj. kolektivním rozhodováním, které lze také označit za politické hlasování. Veřejná volba přitom může mít charakter přímé či zastupitelské demokracie, ať již ve formě většinového nebo poměrného zastoupení, aplikována přitom mohou být různá pravidla – pravidlo jednomyslného kompromisu či pravidlo většiny. [1]

Veřejný sektor podléhá veřejné kontrole, kdy veřejnost má právo, ale také povinnost buď přímo (vlastní občanská kontrola) anebo prostřednictvím svých zástupců (kontrola volenými zastupitelskými orgány či kontrola profesionální) kontrolovat veřejnou volbu a její důsledky. [1]

2.2 Členění veřejného sektoru

Veřejný sektor lze strukturovat podle celé řady kritérií, např. podle[1]:

- kritéria zakladatele (obec, subjekt státní správy, ze zákona);
- kritéria finančních toků (k institucím, k obyvatelstvu);
- kritéria charakteru statků (např. čisté veřejné, smíšené veřejné a soukromé statky);
- kritéria funkcí (ekonomická, sociální, politická, etická);
- kritéria potřeb (produkce užitku, jež uspokojuje potřeby). [1]

2.3 Interakce mezi veřejným a soukromým sektorem

Vztah mezi veřejným sektorem a soukromým sektorem je oboustranný. Zásahy veřejného sektoru do činnosti soukromého sektoru ovlivňují výsledky jeho produkce. Výsledky produkce soukromého sektoru pak zpětně ovlivňují stav veřejných financí (např. ve formě při-

jmů veřejných rozpočtů, v důsledku sociálních dávek vyplácených z důvodu ekonomického útlumu činnosti privátních subjektů, v důsledku progresivního zdanění apod.). Z oboustrannosti vztahu mezi soukromým a veřejným sektorem vyplývá doporučující závěr: aktéři veřejných financí by měli zkoumat dopady svých plánovaných opatření v oblasti veřejných financí i s ohledem na jimi vyvolané dopady v soukromém sektoru. [2]

Existují různé ukazatele rozsahu veřejného sektoru. Jedním z nich je např. podíl veřejných výdajů na HDP (v procentech). Tento ukazatel relativně spolehlivě vypovídá o tom, v jaké míře zasahuje veřejný sektor do ekonomiky, resp. do chodu společnosti. Měřítkem při rozhodování o velikosti veřejného sektoru je efektivnost jeho fungování. [2]

Základními rysy efektivního stavu veřejného sektoru jsou rovnováha a optimum. Jednou z možných definicí rovnováhy v ekonomické teorii je její vymezení jako takového stavu ekonomiky, kdy všechny ekonomické subjekty berou na zřetel disponibilní informace a existující pravidla jsou v takové situaci, kdy nemají zájem měnit své rozhodnutí. Doplňující podmínkou tohoto stavu je, že musí odpovídat naplnění veřejného zájmu, přičemž jednotlivá individua jsou na veřejném zájmu zainteresována tak, že na něm buď přímo podílejí nebo jej svojí aktivitou nenarušují. Toto vymezení však vyžaduje upřesnění. Koncentruje se do hledání odpovědi na otázku, zda je ve veřejném sektoru možné hovořit o optimu z hlediska činnosti jednotlivých subjektů, a to v souvislosti s tím, jak zabezpečit, aby disponibilní zdroje byly ve veřejném sektoru rozděleny tak, aby produkovaly maximální výstup. Jestliže tomu tak bude, pak můžeme hovořit o „optimu v produkci veřejného sektoru“. [2]

3 ROLE VEŘEJNÉ SPRÁVY V NÁRODNÍM HOSPODÁŘSTVÍ

Veřejná správa je všeobecně považována za ústřední pojem jak správního práva, tak správní vědy; zkoumají ji pochopitelně státověda, politologie i další vědní obory. [10]

Vzhledem ke skutečnosti, že veřejná správa byla od prvopočátku spojena se státem – a tím i s výkonem veřejné moci – je tato vazba jedním z charakteristických rysů jak historie, tak i současnosti správních systémů. [12]

Východiskem jejího vymezení je pojem „správa“, která bývá chápána jako soubor činností, majících záměrný charakter, které jsou uskutečňovány v relativně trvale organizovaných celcích. Jsou zaměřeny k dosažení určitého cíle. [10]

Tato charakteristika se vztahuje na správu vůbec; tedy jak na veřejnou, tak na soukromou. Rozdíl mezi nimi lze – zhruba řečeno – spatřovat v tom, že veřejná správa je vykonávána ve veřejném zájmu. Jsou jí také zajišťovány, uskutečňovány a vykonávány veřejné záležitosti, a to těmi, kteří tuto činnost uskutečňují jakožto právem stanovenou povinností, a to pouze v mezích stanovených zákony. Naproti tomu soukromá správa je vykonávána v zájmu soukromém, týká se soukromých záležitostí a nemá charakter veřejnoprávních povinností. [10]

Veřejná správa je pojímána jako [3]:

- Souhrn záměrných činností a úkolů zabezpečovaných na jednotlivých vládních úrovních ve veřejném zájmu (na úrovni státu a územní samosprávy), zejména zajišťování veřejných služeb, tzn. čistých i smíšených veřejných statků. Předmětem hojných diskusí je definování veřejného zájmu;
- Souhrn institucí, které tuto činnost vykonávají přímo nebo zprostředkovaně. Státní instituce vykonávají veřejnou správu přímo, ostatní odvozeně, například územní samospráva. [3]

Veřejná správa je jedním ze subjektů veřejné politiky. Jelikož úkoly ve veřejném sektoru zabezpečují různé orgány veřejné správy na jednotlivých vládních úrovních, jejich rozhodovací pravomoci a odpovědnost jsou vymezeny zákonem, například kompetenčním zákonem či zákonem o veřejné správě apod. [3]

Členitost veřejné správy odráží státoprávní uspořádání územní samosprávy (viz. schéma 1). [3]

Schéma 1 Působnost obcí a krajů v ČR

STÁTNÍ SPRÁVA			ÚZEMNÍ SAMOSPRÁVA
Úroveň	Úřady	Působnost	Samospráva
Krajská	- odvětvové správní úřady	speciální - státní správa	ne
Krajská - VÚSC	krajské úřady	všeobecná - přenesená působnost	ano
Okresní	- odvětvové správní úřady	speciální - státní správa	ne
Obecní	- obecní úřady, městské úřady, magistráty	všeobecná - přenesená působnost	ano
	ostatní obce	všeobecná - přenesená působnost	ano
Hl. m. Praha	úkoly ve státní správě	prolínají všemi územními úrovněmi	ne

Zdroj: [3] , vlastní zpracování

Veřejná správa zahrnuje[9]:

- státní správu, která má dominantní postavení,
- samosprávu, která je k výkonu veřejné správy pověřena příslušným zákonem a to zejména :
- na úrovni územní samosprávy, někdy se hovoří o veřejné samosprávě. V jejím rámci jde o zastupování zájmů občanů žijících na určitém menším území než je území státu, dále i
- zájmovou samosprávu (profesní apod.). [9]

Nositelem státní správy je stát nositelem územní samosprávy jsou veřejnoprávní korporace (obce, regiony), fondy apod. Výkon veřejné správy vykonávají k tomu zřízené orgány a instituce, kterým je třeba vymezit jejich kompetence. Organizace veřejné správy a obecné zásady její činnosti jsou v demokratických zemích zakotveny Ústavou a navazujícími zákony. [9]

Na rozdíl od veřejné správy je od prvopočátků soukromá správa správou soukromých záležitostí. Provádějí ji v soukromém zájmu soukromé osoby, které sledují určitý vlastní cíl a řídí se plně vlastní vůlí. [12]

Nastíněné vymezení veřejné a soukromé správy ovšem nevyklučuje jejich úplné oddělení. Zejména v posledních třiceti letech, hlavně v souvislosti se správními reformami realizovanými nejdříve v členských státech Evropské unie a od devadesátých let též ve střední a ve východní Evropě, dochází k prohlubování spolupráce mezi oběma typy správy. Zmíněný kontakt se uskutečňuje – zejména na bázi aplikace některých manažerských zásad a přístupů – tak, že se subjekty veřejné správy stále častěji obracejí na soukromé subjekty (v první řadě na majitele malých a středních podniků), které na základě příslušných kontraktů přebírají zajišťování rostoucího počtu veřejných a veřejně prospěšných služeb pro občany, za které je veřejná správa odpovědná. V tomto případě mají subjekty soukromé správy za povinnost řídit se předpisy, které jsou platné pro veřejnou správu. [12]

3.1 Činnost veřejné správy

Vyomezit veřejnou správu výčtem činností, které vykonává, je prakticky nemožné. Je totiž v podstatě nejen vyloučeno spočítat vyčerpávajícím způsobem všechny aktivity veřejné správy, ale nelze ani nalézt jejich přijatelné zobecnění. Případné snahy o jejich soustředění navíc komplikuje skutečnost, že rozsah činnosti veřejné správy je proměnlivou veličinou, a v průběhu vývoje se její okruh zvětšuje, nebo naopak zmenšuje. [10]

Činnosti veřejné správy ovlivňují[9]:

- moc zákonodárná (např. v ČR je v rukou parlamentu). Významné je postavení parlamentu, který má svěřenu zákonodárnou moc. Zákony mají výsadní postavení vůči všem ostatním předpisům nižší právní síly, např. v ČR vůči vyhláškám a ostatním prováděcím předpisům ministerstev jako ústředních orgánů státní správy, obecně závazným vyhláškám a nařízením obcí či krajů, jako orgánů veřejné správy i územní samosprávy, jelikož jsme se v ČR vrátili při obnovení obecního a krajského zřízení k tradici smíšeného modelu. Zákony mají velký vliv na fungování a činnost veřejné správy, která musí zákony realizovat a řídit se jimi;
- moc výkonná (jejímiž představiteli jsou např. v ČR prezident, ústřední vláda jako nejvyšší orgán výkonné moci – k ústřední vládě a státní zastupitelství) a

- moc soudní. Například vrchní soudy, krajské soudy a okresní soudy v ČR ve správním soudnictví přezkoumávají na základě žalob nebo tzv. opravných prostředků stanovených příslušným zákonem dodržování zákonnosti orgánů veřejné správy při vydávání rozhodnutí ve správním řízení a také při řízení veřejného sektoru. [9]

Veřejná správa [9]:

- zajišťuje (plní) rozhodnutí volených orgánů – správu věcí veřejných,
- zabezpečuje některé úkony (služby) pro občany – v tomto smyslu je i čistým veřejným statkem,
- organizuje zabezpečování celé řady ostatních veřejných statků (ve školství, ve zdravotnictví, v sociální péči atd.), proto
- plní funkci zřizovatele celé řady vládních neziskových organizací (např. v ČR v současné době organizačních složek a příspěvkových organizací) a
- na základě zákona a zákonnými způsoby vykonává správní dozor, např. stavební dozor, veterinární dozor, celní dozor, živnostenskou kontoru, školní inspekci apod. správní dozor se týká často i subjektu územní samosprávy. Jde o formu ochrany veřejného zájmu. [9]

3.2 Státní správa

Státní správa je veřejnou správou realizovanou státem, přičemž v každé společnosti zorganizované ve stát je státní správa nezastupitelnou součástí veřejné správy. V tomto smyslu je státní správa také základem, jádrem veřejné správy. Je odvozována od samotné podstaty, postavení a poslání státu, od podstaty a způsobů realizace státní moci. Svým charakterem je státní správa zvláštním druhem společenského řízení, uskutečňovaného státem. [13]

Státní správa představuje jednu z forem činnosti státu, a to formu, jejímž posláním je uskutečňování výkonné moci státu. Svou povahou je státní správa organizující a mocensko-ochrannou činností státu, která v sobě spojuje jednak prvky klasického řízení a dále prvky regulace. [13]

Řídící prvky v činnosti státní správy souvisejí především zejména s její organizující povahou a projevují se v jejím cílovém zaměření. Řízení samo o sobě je vždy procesem ovlivňovacím, zajišťujícím dosažení zamýšleného nenáhodného stavu v souladu s vytyčeným cílem. [13]

Posláním regulace obecně je udržení žádoucího stavu v určitých mezích, resp. obnovení předchozího stavu, který byl nežádoucím způsobem narušen. Regulaci je tak možno označit za proces cílené stabilizace chování, a v obsahu státní správy se uplatňuje tehdy a tam, kde státní správa vystupuje jako ochránce a garant určitého zákonného stavu a jako subjekt, zajišťující nápravu při jeho nežádoucím narušení. [13]

Státní správa tedy v sobě účelným způsobem spojuje řízení a regulaci, obsahově využívané a sloužící k realizaci výkonné moci, přičemž způsob, kterým jsou tyto prvky v činnosti státní správy využívány, koresponduje s funkcemi státní správy, s příslušnými metodami jejího působení a formami její realizace. Obecně lze přitom uvést, že ve státní správě převládá uplatnění pozitivního zaměření obsahu její činnosti. [13]

Státní správa jako zvláštní forma činnosti státu je vymezena a určována zákony. Obsah zákonů nejenom provádí, ale jejich obsahem se také řídí. Tento podzákoný charakter činnosti státní správy je ve své podstatě projevem principu vázanosti správy zákony. [13]

Pro státní správu je typická nejen výkonná činnost, ale i v mezích zákona moc nařizovací, při níž využívá různé mocenské nástroje. Stát formou zákona deleguje správu na jiné subjekty, tzn. na ústřední vládu, která má zvláštní postavení, dále na ministerstva a ostatní ústřední orgány státní správy, finanční úřady, finanční ředitelství apod., které vykonávají ze zákona výkon státní správy v rámci tzv. dekoncentrace, dále veřejné ozbrojené a neozbrojené sbory, tzn. policie, profesionální hasičské záchranné sbory apod. [9]

Státní správa zahrnuje orgány[3]:

- se všeobecnou působností (např. v ČR to je vláda jako vrcholný ústavní orgán moci výkonné a politické);
- se specializovanou působností (např. v ČR to jsou ministerstva a ostatní ústřední orgány a odborné územní decentralizované správní úřady a orgány s odvětvovou působností, např. na úrovni okresů finanční úřady, úřady práce, katastrální úřady, stavební úřady apod., v některých oblastech „odvolací“ úřady jako decentralizované orgány státní správy, např. nezávislé krajské soudy, krajská státní zastupitelství, krajská finanční ředitelství apod.);
- ostatní správní úřady na decentralizované úrovni;
- místní případně regionální správy, tzn. výkonné orgány. Tvoří ji decentralizované orgány státní správy a výkonné orgány územní samosprávy. [3]

3.3 Podnikatelský sektor a státní zásahy

Diskuze o tom, zda a do jaké míry má viditelná ruka státu doprovázet neviditelnou ruku trhu jsou stále živé. V ekonomické teorii se můžeme setkat s řadou diametrálně odlišných názorů na přednosti či nedostatky státních zásahů do ekonomiky – administrativní regulaci státu. Na jedné straně je stát přirovnáván ke zločinci, který použitím násilí zasahuje do skutečných či potenciálních směn mezi ostatními lidmi a získává příjmy z povinných odvodů, vynucovaných násilím, přičemž tak na rozdíl od zločince tímto způsobem jedná legálně, na druhé straně se můžeme setkat s názorem, že jedinou možností je systém celkového státního řízení ekonomiky. [6]

Je třeba brát na zřetel, že trh má řadu předností, ale má i své problémy, nedostatky, v této souvislosti hovoříme o tržním selhání. Skutečností, že trh v určitých situacích selhává, vede vlády k realizaci státních zásahů do ekonomiky, které mohou spočívat v činnosti alokační, redistribuční, stabilizační či legislativní. [6]

Státní zásahy však nemají pouze své přednosti, ale jsou spojeny i s určitými problémy, nedostatky, které označujeme jako vládní selhání, selhání státních zásahů. Za hlavní problémy státního zasahování lze přitom považovat např. vztah efektivnosti a rovnosti, obtížné předvídaní důsledků státních zásahů, omezenou možnost kontroly v procesu realizace státních zásahů (omezené informace, omezenou kontrolu nad byrokratickou administrativou), zájmy byrokracie, problém ukazatelů či podstatu politických procesů a kolektivního rozhodování. [6]

Trh i státní zásahy mají své přednosti, ale i nedostatky, a proto užitečnost trhu či naopak určitého státního zásahu nelze obhajovat ani zpochybňovat všeobecně. Vždy je třeba posuzovat konkrétní situaci ve všech souvislostech. Otázkou není, zda má či nemá stát zasahovat do ekonomiky. Otázkou je, jaké objektivní příčiny vedou k existenci státních zásahů, jaké důsledky mají konkrétní státní zásahy a jaké důsledky by měla jejich neúčast. [6]

Pragmatický přístup se projevuje v tom, že stát, tj. především vláda, přebírá určitou odpovědnost za zabezpečování hospodářského a sociálního rozvoje společnosti. Vlády tak finančně (např. ve formě dotací či daňových úlev) a také dalšími způsoby podporují podnikatelský sektor. Navíc aktivity podnikatelských subjektů jsou ve všech ekonomicky rozvinutých zemích ovlivňovány různými legislativními a regulačními prostředky. Patří sem např.

zákony upravující intelektuální vlastnictví, příliv zahraničních investic či hospodářskou soutěž. [6]

Jako významná se v posledních letech jeví právě opatření, které se týkají ochrany hospodářské soutěže. V současné době se právní normy, jejichž cílem je zajistit ochranu hospodářské soutěže, uplatňují ve více než 120 zemích po celém světě. Tato pravidla byla přijata ve všech zemích sdružených v OECD (Organization for Economic Cooperation and Development). Uplatňují se však nejenom v zemích s rozvinutou tržní ekonomikou, ale i v tranzitivních ekonomikách střední a východní Evropy. [6]

II. PRAKTICKÁ ČÁST

4 ANALÝZA FORMY A ROZSAHU METODICKÉ PODPORY MALÉHO A STŘEDNÍHO PODNIKÁNÍ ZE STRANY STÁTU PODLE VYBRANÝCH UKAZATELŮ

Metodická podpora, je taková podpora, která se týká především vzdělávání, poradenství a poskytování informací. Jedná se o nefinanční pomoc.

Do metodické podpory dále patří:

- semináře
- školení
- workshopy
- konference
- informační materiály

Analýza se týká pouze podpory pro malé a střední podniky na úrovni státní správy. Metodickou podporu mohou poskytovat i územní samosprávy, např. kraje. V analytické části se zaměřím pouze na státní správu, protože to je cílem této práce.

Ukazatele, které jsem si pro práci zvolila jsou dva. Tím prvním je způsob podpory tj. poskytování informací, poradenství, semináře, atd. Prozkoumám, který způsob metodické podpory je nejrozšířenější a nejčastější. Druhým ukazatelem, který jsem si zvolila je oblast podpory, tj. vybrané sektory, do kterých metodická podpora směřuje.

V praktické části se věnuji i hospodářské komoře, ačkoliv je to samostatný právní subjekt a nepatří přímo pod instituce státní správy. Hospodářská komora byla zřízena na základě zákona a v rámci podpory malých a středních podniků hraje nezastupitelnou roli.

4.1 Analýza podle způsobu podpory

Prvním ukazatelem pro analýzu metodické podpory je Způsob podpory.

4.1.1 Ministerstvo průmyslu a obchodu

Ministerstvo průmyslu a obchodu je ústředním orgánem státní správy pro[11]:

- podporu podnikání a investování v oblasti zpracovatelského průmyslu i průmyslového výzkumu a vývoje, techniky a technologií včetně využití evropských fondů v této oblasti;
- podporu malých a středních podniků, s výjimkou regionální podpory podnikání, a pro rozvoj živnostenského podnikání a využívání evropských fondů v této oblasti;
- elektronické komunikace a poštovní služby. [11]

Ministerstvo průmyslu a obchodu organizuje semináře a konference na podporu malých a středních podniků.

4.1.2 Ministerstvo pro místní rozvoj

Ministerstvo pro místní rozvoj je metodickým a koordinačním orgánem pro všechny subjekty působící v oblasti cestovního ruchu a také vydává důležitá stanoviska a metodická doporučení v oblasti územního plánování a stavebního řádu. [14]

Důležitým cílem ministerstva je využít legislativní nástroje při vytváření podmínek pro rozvoj cestovního ruchu v České republice, a pomocí jasných pravidel dosáhnout lepší ochrany spotřebitele. Má také za úkol stanovit pravidla pro provoz cestovních kanceláří a agentur. [14]

Ministerstvo se významným způsobem zapojuje do aktivit mezinárodních organizací v oblasti cestovního ruchu a svoji činnost prezentuje na odborných konferencích a veletrzích cestovního ruchu. [14]

4.1.3 CzechTrade

CzechTrade je agentura na podporu obchodu. Agentura byla založena v roce 1997 Ministerstvem průmyslu a obchodu. CzechTrade poskytuje exportérům široké portfolio poradenských, informačních, asistenčních a vzdělávacích služeb. Cílem CzechTrade je přispět k úspěchu českých firem na zahraničních trzích. [15]

CzechTrade zajišťuje [15]:

- poradenské a konzultační služby
- praktické informace pro rozhodnutí firmy o působení na zahraničních trzích
- informační služby

- ověření potenciálu produktu firmy v jednotlivých zemích
- konzultace exportního záměru firmy
- navázání kontaktů s řediteli zahraničních kanceláří [15]

4.1.4 Hospodářská komora

Hospodářská komora České republiky je subjektem, který zastupuje podnikatelskou veřejnost v České republice a je neodmyslitelnou součástí hospodářského života v České republice. Chrání zájmy svých členů – malých, středních a velkých podniků, sdružujících se v regionální síti komor a v živnostenských společenstvech. [16]

Hospodářská komora České republiky (dále také HK ČR) je nejsilnější organizací zastupující podnikatele v ČR. Patří mezi nejvýznamnější zástupce podnikatelské sféry v České republice. [16]

Hlavním posláním Hospodářské komory České republiky je podpora podnikatelských aktivit mimo zemědělství, potravinářství a lesnictví, prosazování a ochrana zájmů a zajišťování potřeb členů komory. Hospodářská komora České republiky je samostatná organizace, která působí nezávisle na politických stranách, státních orgánech a orgánech územní samosprávy. [16]

Hospodářská komora České republiky šíří znalosti a informace o hospodářství, ekonomických podmínkách a právních předpisech, týkajících se podnikatelských aktivit, jakož i hospodářských styků se zahraničím. Poskytuje své členské základně i podnikatelské veřejnosti poradenské a konzultační služby v otázkách spojených s podnikatelskou činností, organizuje v rámci své působnosti vzdělávací činnost, spolupracuje s orgány státní správy a místních samospráv, zabezpečuje propagaci a šíření informací o podnikatelské činnosti svých členů, zřizuje v rámci své působnosti zařízení s institucemi na podporu rozvoje podnikání a vzdělanosti, profesního vzdělávání a forem rekvalifikace. Hospodářská komora České republiky se podílí na řešení problémů zaměstnanosti a na odborné přípravě k výkonu povolání, podporuje školská zařízení, zřízená k tomuto účelu. [16]

Hospodářská komora vydala tištěnou publikaci „Příručka pro podnikání v roce 2008“, která sklídila obrovský úspěch. Hospodářská komora České republiky proto přišla s jejím 2. aktualizovaným vydáním pro rok 2009 nyní i v elektronické podobě. [32]

Příručka přináší ucelený přehled týkající se nejdůležitějších norem, které tvoří právní rámec podnikání v České republice. Hospodářská komora se tímto snaží výrazně usnadnit podnikatelům orientaci v komplikovaném prostředí, v němž realizují své aktivity. [32] V elektronické publikaci čtenáři naleznou informace týkající se: podnikání fyzických osob a právnických osob, zejména možné formy společností (včetně popisu jejich výhod a nevýhod), různých typů smluv (včetně spotřebitelských), problematiky ochrany spotřebitele, náležitostí v pracovněprávních vztazích, systému daní a sociálního pojištění, ochrany hospodářské soutěže, práv duševního vlastnictví a ochrany životního prostředí, výčtu možných rizik podnikání, dále publikace upozorňuje na specifika obchodování se zahraničím, na výčet forem podpory podnikání (zejména ze strukturálních fondů), a také obsahuje informace o společenské a sociální odpovědnosti firem a o získávání kvalifikací podle zákona č. 179/2006 Sb. [32]

Pro přehlednost je text doplněn tabulkami, barevně jsou odlišeny praktické příklady, různé typy a upozornění, které vysvětlují výše popsaný odborný text. Příručka zaznamenává stav platný od 1. 1. 2009. Vzhledem k častým právním úpravám hospodářská komora předpokládá vydávání dalších aktualizací. [32]

Hospodářská komora také zřídila pro podnikatele on-line poradnu, kde mohou podnikatelé odesílat své dotazy, mohou přiložit i přílohu a vybrat si, jestli odpověď bude zaslána na mail a nebo si ji vyzvednou přímo na informačním místě.

4.1.5 InMP

Hospodářská komora ve spolupráci s Ministerstvem průmyslu a obchodu zřídila tzv. Informační místa pro podnikatele (InMP). [17]

Informační místa pro podnikatele jsou kontaktní místa Hospodářské komory, kde podnikatelé mohou na jednom místě získat základní informace potřebné pro své podnikání (např.: k zahájení činnosti, k provozu a k financování podniku, informace o podnikání v rámci celé EU a třetích zemích a další). [17]

Tyto informace obdrží každý podnikatel z veřejných informačních zdrojů formou nárokové služby rychle, přehledně a hlavně bezplatně. Projekt informačních míst pomáhá nejen začínajícím, ale i stávajícím podnikatelům v orientaci v podnikatelském prostředí, šetří jejich čas a kapacity, které mohou věnovat svému předmětu podnikání. Kontaktní místa se nacházejí

míst lze využít na téměř 100 místech po celém území České republiky. Síť kontaktních míst se nachází téměř ve všech okresech. Celkem je v současné době provozováno téměř 100 kontaktních míst při okresních či oblastních hospodářských komorách. Plošně se jedná o nejvíce rozšířenou standardizovanou veřejnou informační službu pro podnikatele. [17]

4.1.6 Asociace pro poradenství

Jedná se o autorizované živnostenské společenství Hospodářské komory České republiky. Asociace pro poradenství (APP) sdružuje kolektivní a individuální členy poskytující poradenské služby. [18]

Členové APP poskytují poradenské služby v následujících oborech poradenství [18]:

- vrcholové a strategické řízení,
- finanční řízení,
- rozvoj a zavádění nové produkce řízení,
- organizace a technologie procesů,
- informační systémy a informační technologie,
- lidské zdroje. [18]

4.1.7 Národní registr poradců

Jedná se o on-line registr spravovaný Obchodní komorou ČR, jehož cílem je podpořit transparentní prostředí na trhu poradenských služeb a usnadnit tak podnikatelům orientaci v oblasti manažerského poradenství a výběr konzultantů. Vyhledávání poradců se provádí jednoduše, buď výběrem oblasti poradenství nebo oblasti geografické. [19]

4.1.8 Regionální poradenská a informační centra

Česká republika od roku 1992 zřizuje Regionální poradenské a informační centra (RPIC). Jedná se o poradenské firmy, které se zúčastnily výběrového řízení.

Tyto firmy se prokázaly být jako věrohodné pro poskytování poradenských a informačních služeb pro malé a střední podniky v regionech. [20]

V České republice působí 34 RPIC. Tyto centra poskytují pro MSP bezplatné úvodní konzultace a cenově zvýhodněné služby podnikatelského poradenství, pomoc při vytváření podnikatelských plánů a realizačních projektů, zprostředkování bankovních úvěrů, vytváření nových pracovních míst, také poskytují informace o dalších možných programových podporách a podporách regionu, organizují vzdělávací semináře pro podnikatele apod. RPIC poskytují služby bezplatně, nebo za snížené sazby. [20]

Mezi oblasti nabízených služeb patří [20]:

- Poradenství: v oblasti finančních zdrojů a programů pro MSP, problematiky podnikání v EU, daní a účetnictví, řízení lidských zdrojů, podnikatelských záměrů i realizačních plánů, vytváření klastrů, inovační poradenství.
- Vzdělávání: rekvalifikace v oborech akreditovaných MŠMT ČR, rekvalifikační kurz pro začínající podnikatele Základy podnikání, rekvalifikační kurz Projektový management. Profesní vzdělávání, aktuální semináře, kurzy šité na míru. [20]

4.1.9 Asistenční centrum Brno pro podporu podnikání žen

Regionální hospodářská komora Brno ve spolupráci s Moravskou asociací podnikatelek a manažerek vytvořili projekt Asistenční centrum Brno pro podporu podnikání žen. Jedná se o projekt zaměřený na ženy, které chtějí začít podnikat či již podnikají a potýkají se s problémy v podnikání. [21]

Hlavním cílem projektu Asistenční centrum Brno pro podporu podnikání žen je prosazování cílených opatření pro plnění principu rovných příležitostí na trhu práce a vytváření podmínek pro soulad rodinného a pracovního života. [21]

Smyslem opatření je zejména skutečnost, aby ženy měly stejnou šanci zakládat úspěšné firmy při existenci fungující rodiny. [21]

Cíl projektu je naplňován individuálními osobními konzultacemi, odbornými konzultacemi, semináři pro ženy se záměrem podnikat, koučinkem, semináři v oblasti sladění rodinného a pracovního života, vytvořením publikace, umožněním dopravy a hlídáním dětí po dobu účasti klientek AC Brno na seminářích. [21]

4.1.10 Asistenční centrum pro podporu podnikání žen ve Zlíně

Realizátorem projektu je Obchodní a hospodářská komora ve Zlíně. Partnerem tohoto projektu je Regionální klub Zlín Moravské asociace podnikatelek a manažerek (MAPM).

Globálním cílem tohoto projektu je prosazování cílených opatření pro plnění rovných příležitostí na trhu práce a vytváření podmínek pro soulad rodinného a pracovního života. [22]

K naplnění cílů projektu bude ve Zlíně provozováno Asistenční centrum, které ve spolupráci s odborníky bude realizovat tyto aktivity[22]:

- individuální a odborné konzultace, semináře a workshopy pro ženy, které chtějí začít podnikat
- odborné konzultace, coaching, semináře a workshopy v oblasti sladění rod. a prac. života, vytvoření publikace Abeceda sladění rodinného a pracovního života pro podnikající ženy
- individuální a odborné konzultace, semináře pro ženy samostatně výdělečně činné v oblastech podnikání, které spadají do aktivit s lok. dopadem [22]

Asistenční centrum pro podporu podnikání žen ve Zlíně poskytuje tyto služby [34]:

- individuální poradenství při přípravě podnikatelského záměru podnikatelského plánu,
- individuální poradenství při vstupu do podnikání včetně odborných konzultací (daňové, právní aj.),
- individuální poradenství včetně coachingu v oblasti sladování pracovního a rodinného života,
- pořádání odborných seminářů a workshopů.[34]

4.1.11 Český institut pro franchising

Český institut pro franchising (ČIFRA) je národní centrum pro vzdělávací, popularizační, poradenskou, publikační a vědeckou činnost ve franchisingu a v oborech s ním souvisejících. [23]

ČIFRA je zaměřen na podporu malých a středních podniků a živnostníků a je také zdrojem informací, znalostí a zkušeností určeným pro všechny, kteří se o franchising v České republice zajímají. [23]

Poskytuje a zprostředkovává nové i osvědčené znalosti o franchisingu a příbuzných oborech užitečných pro podnikání a řízení. Vedle vzdělávání a výzkumu v oboru franchisingu se zabývá podnikovým poradenstvím. [23]

Podnikům i podnikatelům poskytuje nebo zprostředkovává odborné poradenství v oboru franchising. Pomáhá franchising aplikovat co nejefektivněji a tím získat nebo udržet konkurenční výhodu.[23]

Nabízí tyto poradenské služby[24]:

- Komplexní analýza a zhodnocení připravenosti pro franchising
- Analýza a zhodnocení marketingu ve firmě
- Vypracování strategie rozvoje franchisingové sítě a centrály
- Optimalizace know-how a zapracování do podoby franchisingového manuálu
- Vypracování smlouvy o franchisingu
- Tvorba obchodní značky a způsobu užívání ve franchisingu
- Zpracování nabídkového prospektu/katalogu
- Moderování výročních setkání franchisees
- Poradenství v oblasti merchandisingu
- Školení a trénink prodejní komunikace[24]

4.1.12 Fondy evropské unie

Webový portál Fondy evropské unie slouží jako rozcestník pro získávání komplexních a spolehlivých informací o fondech EU v České republice. Je spravován Ministerstvem pro místní rozvoj ČR, které vystupuje v roli centrálního koordinátora využívání fondů EU v České republice. [31]

Portál vydává informační materiály v podobě letáků, publikací, příruček, metodik, zpravodajů, brožur apod.

4.1.13 Českomoravská záruční a rozvojová banka

Českomoravská záruční a rozvojová banka, a. s., je rozvojovou bankou České republiky. Napomáhá v souladu se záměry hospodářské politiky vlády České republiky a regionů rozvoji malého a středního podnikání, infrastruktury a dalších sektorů ekonomiky vyžadujících veřejnou podporu. [33]

Českomoravská záruční a rozvojová banka, a. s. vydává informační materiály o produktech, které nabízí.

4.1.14 Shrnutí analýzy podle způsobu podpory

Pro lepší přehled uvádím tabulku se shrnutím všech metodických podpor. Z tabulky je patrné, že nejvíce převládá forma podpory poradenství a dále semináře.

Tab. 2 Přehled institucí a druh metodické podpory

Instituce	Forma podpory
MPO	Konference, semináře
MPMR	Semináře
CzechTrade	Poradenství, informace
Hospodářská komora	Poradenství, konzultační služby, vzdělávací činnost
Informační místa pro podnikatele (InMP)	Poradenství ohledně zahájení činnosti, podpora odborného vzdělání, poradenství
Asociace pro poradenství	Poradenství
Národní registr poradců	Poradenství
RPIC	Vzdělávací semináře
Asistenční centrum Brno	Konzultace, semináře
Asistenční centrum Zlín	Semináře, workshopy
Český institut pro franchising	Poradenství

Strukturální fondy EU	Informační materiály
ČMRZB, a.s.	Informační materiály

vlastní zpracování

4.2 Analýza podle oblasti podpory

Druhým ukazatelem analýzy je oblast, do které podpora směřuje. Pro analýzu jsem si zvolila vybrané sektory – zemědělství, zpracovatelský sektor, turistický ruch a veterinářství. Jsou to sektory, které podporuje stát.

4.2.1 Koncepce poradenského systému Ministerstva zemědělství na léta 2009 – 2013

Poradenský systém resortu zemědělství je zaměřen na oblast zemědělství, lesnictví, rybářství, vodního hospodářství a rozvoj venkova. Poradenství je poskytováno různými formami, které tvoří jednotlivé stupně od informativního všeobecného poradenství, přes odborné poradenství, individuální terénní poradenství, až po syntetické informace poskytované prostřednictvím navzájem propojených webových stránek. Všechny tyto stupně na sebe navazují, vzájemně se doplňují a podporují a tím vytvářejí ucelený systém, který je finančně zabezpečen prostřednictvím podpůrných programů. Poradenské služby poskytují různé subjekty. [25]

Systém poradenství

1. stupeň – vstupní (orientační) konzultace

Jsou pro uživatele bezplatné, poskytnou tazateli všeobecné informace (časově limitované) ke vznesenému dotazu, informace o podpůrných programech, o vyžadovaných termínech či nasměrují tazatele na další odborné konzultace nebo individuální poradenské služby. [26]

Oblast poradenství: zemědělství, lesnictví, rybářství, vodní hospodářství, rozvoj venkova.

2. stupeň – odborné konzultace

Jsou pro uživatele bezplatné, které formou telefonického, elektronického, případně osobního kontaktu (časově limitováno) pomohou tazateli zodpovědět jednotlivých odborně zaměřený dotaz provozního charakteru. [26]

Odborná činnost vědecko-výzkumných institucí může být zaměřena rovněž na transfer poznatků výzkumu pro zkvalitňování činnosti poradců, lektorů a konzultantů poradenského systému Mze, učitelů středních odborných škol, případně pracovníků veřejné správy. Tento stupeň zahrnuje i speciální poradenství pro živočišnou a rostlinnou výrobu. [26]

Oblast poradenství: zemědělství, lesnictví, rybářství, vodní hospodářství.

3. stupeň – individuální poradenství podporované z PRV, opatření I.3.4

Poradenství s finanční spoluúčastí klientů poskytované akreditovanými poradci. Je využíváno v případech, kdy podnikatelský subjekt potřebuje řešit odbornou problematiku zaměřenou především na oblast dodržování zásad společné zemědělské politiky, Gross-compliance a správné zemědělské praxe a to do větší hloubky nebo komplexněji, než to umožňují odborné konzultace. [26]

Oblast poradenství: zemědělství a lesnictví.

4. stupeň – poskytování informací prostřednictvím specializovaných webových portálů

Oblast poradenství: zemědělství, lesnictví, rybářství, vodní hospodářství, rozvoj venkova.

Provozovatel webové stránky jako hlavního prostředku poradenství je využíván v oblasti vodního hospodářství; v oblasti rozvoje venkova bude nositelem informační báze portál Celostátní sítě pro venkov financovaný z opatření V.2 „Zřízení a provoz Celostátní sítě pro venkov“ v rámci PRV. [26]

4.2.2 CzechInvest

Agentura pro podporu podnikání a investic CzechInvest je státní příspěvková organizace podřízená Ministerstvu průmyslu a obchodu ČR, která posiluje konkurenceschopnost české ekonomiky prostřednictvím podpory malých a středních podniků, podnikatelské infrastruktury, inovací a získáváním zahraničních investic z oblasti výroby, strategických služeb a technologických center. [27]

V rámci zjednodušení komunikace mezi státem, podnikateli a Evropskou unií CzechInvest zastřešuje celou oblast podpory podnikání ve zpracovatelském průmyslu, a to jak

z prostředků EU, tak ze státního rozpočtu. Prostřednictvím svých služeb a rozvojových programů tak CzechInvest přispívá k rozvoji domácích firem, českých a zahraničních investorů i celkového podnikatelského prostředí. [27]

Služby CzechInvestu[27]:

- informace o možnostech podpory pro malé a střední podnikatele
- implementace dotačních programů financovaných EU a státem
- formální poradenství k projektům
- správa databáze podnikatelských nemovitostí
- podpora subdodavatelů – správa databáze českých dodavatelských firem
- pomoc při realizaci investičních projektů
- zprostředkování státní investiční podpory
- AfterCare – služby pro zahraniční investory, kteří již působí v České republice, podpora při reinvesticích [27]

4.2.3 CzechTourism

Česká centrála cestovního ruchu – CzechTourism je státní příspěvkovou organizací Ministerstva pro místní rozvoj České republiky. Byla zřízena v roce 1993 za účelem propagace České republiky jako atraktivní turistické destinace na zahraničním a od roku 2003 také na domácím trhu. [28]

CzechTourism se v rámci podpory příjezdového a domácího cestovního ruchu zaměřuje zejména na propagaci konkrétních oblastí cestovního ruchu, kterými jsou lázeňství, česká gastronomie, kongresová a incentivní turistika a golfová turistika, ale i další témata: bohatství historie, zážitková a aktivní dovolená. [28]

4.2.4 Státní veterinární správa

Státní veterinární správa je orgánem státní správy v rezortu zemědělství. Od roku 1999 vydává publikace a poskytuje informace. [29]

4.2.5 Státní veterinární ústav

Státní veterinární ústav Praha (SVÚ Praha) je příspěvkovou organizací zřízenou Ministerstvem zemědělství ČR.

Státní veterinární ústav provádí odborné kurzy, školení, semináře.

4.2.6 Komora veterinárních lékařů

Komora veterinárních lékařů České republiky byla založena zákonem 381 České národní rady ze dne 11. září 1991 o Komoře veterinárních lékařů ČR. [30]

Komora veterinárních lékařů pořádá odborné semináře pro veterináře.

4.2.7 Shrnutí analýzy podle oblastí podpory

Na závěr 2. části analýzy uvádím přehlednou tabulku, ve které je shrnuto, která instituce podporuje jaký sektor.

Tab. 3 Přehled institucí a oblast metodické podpory

Instituce	Oblast podpory
Ministerstvo zemědělství	zemědělství, lesnictví, rybaření, vodní hospodářství
CzechInvest	zpracovatelský průmysl
CzechTourism	cestovní ruch
Veterinární správa ČR	veterinářství
Státní veterinární ústav	veterinářství
Komora veterinárních lékařů	veterinářství

vlastní zpracování

Z tabulky je patrné, že nejvíce podporovanou oblastí je veterinářství. Celkem existují 3 státní instituce, které se touto oblastí zabývají. Nejvíce tuto oblast podporuje Komora veterinárních lékařů pořádáním odborných seminářů.

5 ZHODNOCENÍ ANALÝZY A DOPORUČENÍ

Podle provedené analýzy jsem došla k závěru, že nejvíce malé a střední podniky podporuje Hospodářská komora České republiky. Pro podporu podnikání zřídila několik užitečných institucí a serverů, nejdůležitějším z nich jsou Informační místa pro podnikatele, dále zřídila Asociaci pro poradenství a nabízí také online poradenství na svých webových stránkách. HK také vydala tištěnou Příručku pro podnikání, která sklídila velký úspěch. Hospodářská komora má také zastoupení v každém kraji i větších městech. Tyto pobočky nabízí individuální pomoc pro podnikatele pořádáním seminářů a odborných kurzů.

Další významnou institucí je CzechTrade, která pomáhá českým podnikům proniknout na zahraniční trhy a společně s MPO pořádá odborné semináře.

Česká republika podporuje také poradenskou a vzdělávací činnost ve franchisingu, prostřednictvím Českého institutu pro franchising. Tento institut je zdrojem důležitých informací pro MSP a nabízí řadu poradenských služeb.

Velkou váhu mají také Asistenční centra pro podporu žen v podnikání. Myslím, že taková centra by se měla rozšířit do více měst České republiky. Dvě pobočky v Brně a Zlíně, nejsou jistě dostačující pro všechny ženy z České republiky, které by rády podnikaly a do tohoto projektu se zapojily.

Druhá část analýzy poukázala na to, že Ministerstvo zemědělství má dobře vybudovanou koncepci poradenského systému, kde jsou informace rozdělené do 4 stupňů, od všeobecných, odborné až po terénní informace a webové portály.

CzechInvest je nejdůležitější institucí pro získání informací z oblasti zpracovatelského průmyslu. Má stejně jako Hospodářská komora pobočky v jednotlivých krajích. Pořádá workshopy a semináře.

Posledním sektorem, kterému jsem se věnovala bylo veterinářství. Toto odvětví je podporováno několika státními institucemi, ale metodická pomoc je v tomto směru nedostačující. Státní veterinární správa poskytuje pouze minimální množství informací. Jediným zástupcem, který poskytuje dostačující pomoc pro veterináře je Komora veterinárních lékařů.

ZÁVĚR

Moje bakalářská práce byla zaměřena na roli státu při metodické podpoře malého a středního podnikání v České republice. Cílem bylo zjistit do jaké míry stát podporuje malé a střední podniky. V praktické části jsem se zaměřila na analýzu metodické podpory pomocí dvou ukazatelů. Na základě těchto stanovených ukazatelů jsem provedla analýzu a následné zhodnocení.

Na základě provedené analýzy je patrné, která metodická podpora je nejrozšířenější a nejčastější. Lze stanovit, která instituce státní správy podporuje sektor malých a středních podniků nejvíce. Také lze určit, který sektor je podporován státem více a kde by podpora mohla být lepší.

V závěru práce je uvedeno zhodnocení dané analýzy, z které vyplývá, že Hospodářská komora má velký podíl na metodické podpoře malých a středních podniků. Významnou roli v metodické podpoře mají také agentury CzechInvest a CzechTrade a Ministerstvo zemědělství. V následném doporučení pro zlepšení metodické podpory malých a středních podniků je poukázáno na to, že je potřeba se více zaměřit na podporu pro podnikání žen a na oblast veterinářství.

SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY

- [1] TETŘEVOVÁ, L. *Veřejná ekonomie*. 1. vyd. Příbram : Profesional Publishing, 2008. 185 s. ISBN 978-80-86946-79-5.
- [2] HAMERNÍKOVÁ, B., MAAYTOVÁ, A. A KOL. *Veřejné finance*. 3. vyd. Praha : ASPI, 2007. 364 s. ISBN 978-80-7357-301-0.
- [3] PEKOVÁ, J. *Veřejné finance, úvod do problematiky*. 3. vyd. Praha : ASPI, 2005. 528 s. ISBN 80-7357-049-1.
- [4] HAMERNÍKOVÁ, B., KUBÁTOVÁ, K. *Veřejné finance*. 1. vyd. Praha : Eurolex Bohemia, 2000. 408 s. ISBN 80-902752-1-4.
- [5] VODÁČEK, L., VODÁČKOVÁ, O. *Malé a střední podniky: konkurence a aliance v Evropské unii*. 1. vyd. Praha : Management Press, 2004. 192 s. ISBN 80-7261-099-6.
- [6] TETŘEVOVÁ, L. *Veřejný a podnikatelský sektor*. 1. vyd. Příbram : Professional Publishing, 2009. 190 s. ISBN 978-80-86946-90-0.
- [7] BLAHUŠIAK, Igor. *Malý a střední podnik – co to vlastně je?* [online]. 2007 [cit. 2009-12-07]. Dostupný z WWW: <<http://www.inovace.cz/for-business/veda-vyzkum/podpora-inovaci/clanek/maly-a-stredni-podnik---co-to-vlastne-je/>>. ISSN 1802-6206.
- [8] *Malé a střední podniky (MSP)* [online]. 2007-2009 [cit. 2009-12-09]. Dostupný z WWW: <<http://www.podnikatel.cz/rozjezd/zacinajici-podnikatel/male-a-stredni-podniky-msp/>>. ISSN 1802-8012.
- [9] PEKOVÁ, J, PILNÝ, J. *Veřejná správa a finance veřejného sektoru*. 1. vyd. Praha : ASPI Publishing, s.r.o., 2002. 442 s. ISBN 80-86395-21-9.
- [10] Kolektiv autorů. *Úvod do regionálních věd a veřejné správy*. Praha : IFEC, 2001. 119 s. ISBN 80-86412-08-3.
- [11] *Působnost ministerstva* [online]. c2005 [cit. 2010-05-15]. Dostupné z WWW: <<http://www.mpo.cz/dokument1926.html>>.

- [12] LACINA, K., ČECHÁK, V. *Vývoj systémů veřejné správy*. Praha : Professional Publishing, 2001. 115 s. ISBN 80-86419-13-4 .
- [13] PRŮCHA, P. *Veřejná správa a samospráva*. 1. vyd. Praha : Vysoká škola aplikovaného práva, 2004. 241 s. ISBN 80-86775-03-8.
- [14] *Cestovní ruch* [online]. 2010 [cit. 2010-05-12]. Dostupné z WWW: <<http://www.mmr.cz/Cestovni-ruch>>.
- [15] *Naše služby* [online]. c2009 [cit. 2010-05-12]. Dostupné z WWW: <<http://www.czechtrade.cz/sluzby/>>.
- [16] *Hospodářská komora České republiky* [online]. c2009 [cit. 2010-05-12]. Dostupné z WWW: <<http://www.komora.cz/hospodarska-komora-ceske-republiky/o-nas-5/hospodarska-komora-ceske-republiky-hk-cr/hospodarska-komora-ceske-republiky-2/>>.
- [17] *Informační místa pro podnikatele* [online]. c2009 [cit. 2010-05-12]. Dostupné z WWW: <<http://www.komora.cz/pomahame-vasemu-podnikani/informacni-mista-pro-podnikatele-1/projekt-inmp/informacni-mista-pro-podnikatele-4.aspx>>.
- [18] *Asociace pro poradenství* [online]. c2006 [cit. 2010-05-12]. Dostupné z WWW: <<http://komora.mcdev.cz/zs/asocpor/default.aspx>>.
- [19] *Poradenství* [online]. c1997-2010 [cit. 2010-05-12]. Dostupné z WWW: <http://www.businessinfo.cz/cz/katalog-odkazu/?urlcat_id=119>.
- [20] *Regionální poradenská a informační centra* [online]. 11.02.2009 [cit. 2010-05-12]. Dostupné z WWW: <http://www.businessinfo.cz/cz/katalog-odkazu/?urlcat_id=119>.
- [21] *Asistenční centrum Brno pro podporu podnikání žen* [online]. c2009 [cit. 2010-05-12]. Dostupné z WWW: <<http://www.esfcr.cz/projekty/asistencni-centrum-brno-pro-podporu-podnikani-zen>>.
- [22] *Asistenční centrum pro podporu podnikání žen ve Zlíně* [online]. c2009 [cit. 2010-05-12]. Dostupné z WWW : <<http://www.esfcr.cz/projekty/asistencni-centrum-pro-podporu-podnikani-zen-ve-zline>>.

- [23] *O nás* [online]. c2006-2009 [cit. 2010-05-13]. Dostupné z WWW: <<http://www.ifranchising.cz/o-nas.php>>.
- [24] *Poradenství v oboru franchising* [online]. c2006-2009 [cit. 2010-05-12]. Dostupné z WWW: <<http://www.ifranchising.cz/poradenstvi.php>>.
- [25] *Koncepce poradenského systému MZe na léta 2009-2013* [online]. c2009-2010 [cit. 2010-05-12]. Dostupné z WWW: <<http://eagri.cz/public/eagri/poradenstvi-a-vyzkum/publikace-a-dokumenty/koncepce-poradenskeho-systemu-mze-2009.html>>.
- [26] *Koncepce poradenského systému MZe na léta 2009-2013* [online]. c2009-2010 [cit.2010-05-12]. Dostupné z WWW: <http://eagri.cz/public/eagri/file/6683/Koncepceporad2008_vlastmateril26_XI_08s-chvalena.pdf>.
- [27] *O CzechInvestu* [online]. c1994-2010 [cit. 2010-05-12]. Dostupné z WWW: <<http://www.czechinvest.org/o-czechinvestu>>.
- [28] *CzechTourism* [online]. c2005-2010 [cit. 2010-05-12]. Dostupné z WWW: <<http://www.czechtourism.cz>>.
- [29] *Státní veterinární správa ČR* [online]. c2006 [cit. 2010-05-13]. Dostupné z WWW: <<http://www.svscr.cz/>>.
- [30] *Historie KVL ČR* [online]. c1996-2008 [cit. 2010-05-13]. Dostupné z WWW: <<http://www.vetkom.cz/content/showPage/historie-kvl-cr-60>>.
- [31] *FONDY EVROPSKÉ UNIE* [online]. 2010 [cit. 2010-05-13]. Dostupné z WWW: <<http://www.strukturalni-fondy.cz/Informace-o-fondech-EU>>.
- [32] *Příručka pro podnikání v roce 2009* [online]. c2009 [cit. 2010-05-13]. Dostupné z WWW: <<http://www.komora.cz/pomahame-vasemu-podnikani/informacni-mista-pro-podnikatele-1/prirucka-pro-podnikani/prirucka-pro-podnikani-v-roce-2009.aspx>>.
- [33] *Kdo jsme?* [online]. c2004 [cit. 2010-05-14]. Dostupné z WWW: <<http://www.cmzrb.cz/o-bance/kdo-jsme>>.

- [34] *Tisková zpráva* [online]. c2000 [cit. 2010-05-14]. Dostupné z WWW: <<http://www.ohkzlin.cz/TK300909.doc>>.

SEZNAM POUŽITÝCH SYMBOLŮ A ZKRATEK

MSP	Malý a střední podnik
MPO	Ministerstvo průmyslu a obchodu
MMR	Ministerstvo pro místní rozvoj
HK	Hospodářská komora
InMP	Informační místa pro podnikatele
APP	Asociace pro poradenství
RPIC	Regionální poradenská a informační centra
MAPM	Moravská asociace podnikatelek a manažerek
ČIFRA	Český institut pro franchising
MZe	Ministerstvo zemědělství
SVÚ	Státní veterinární ústav

SEZNAM TABULEK

<i>Tab. 1 Kritéria pro zařazení podniků do MSP</i>	13
<i>Tab. 2 Přehled institucí a druh metodické podpory</i>	36
<i>Tab. 3 Přehled institucí a oblast metodické podpory</i>	40

SEZNAM SCHÉMAT

<i>Schéma 1 Působnost obcí a krajů v ČR</i>	21
---	----